

CO DĚŠLĀ•M Ā PATNĀŠ?

NedĀ›le, 21 prosinec 2014

Ahoj Kudlanko, náhodou jsem narazila na tvoji poradnu. NĀ›co jsem si pĀ™eĀ•etla a napadlo mĀ›, Ā›taky pĀ™idám kousek. Vdávala jsem se z lásky asi po roĀ•ní známosti, za další rok a pĀ™ se narodil syn. UbĀ›hl rok, a z manĀ›elství byl rozvod. Bohužel manĀ›ela jsem neznala zas tak moc, projevilo se jeho psychické onemocnĀ›ní, a já jsem i s dítkem byla v nebezpeĀ›í.

Velmi jsem bojovala za udrĀ›ení rodiny, ale nakonec jsem pochopila, Ā›to nedokĀ›žu zmĀ›nit a nemám jiné v Trvalo skoro dva roky, neĀ› jsem pĀ™estala po nocích breĀ•et. UbĀ›hly další dva roky a v mém Ā›ivotĀ› a v Ā›ivo syna se vystĀ™ídali Ā•tyĀ™i muĀ›i. Do Ā›ádného z nich jsem se ale nedokázala zamilovat, vĀ›dy bylo nĀ›jaké ale. Ne byla vzdálenost, a pĀ™edevším nedostateĀ›ný vztah k mému nyní jiĀ› 4letému synkovi. PĀ™iznávám, Ā›v tom jsi hodnĀ› nároĀ›ná. Ā›ten poslední vztah mĀ› naplĀ›oval pohodou a pocitem, Ā›mám zase rodinu... A já i mé okolí zaĀ•a tušit a doufat, Ā›je koneĀ›nĀ› vyhráno. PĀ™itel byl o10let starší, miloval mĀ› i syna. Ze zaĀ•átku trošku "bojoval" s výší mého pĀ™íjmu - podnikám a myslím, Ā›na samoĀ›ivitelku mám velmi slušný pĀ™íjem. BohuĀ›el po 9 mĀ›sících zniĀ•ehonic zaĀ•al Ā›árlit a já ho nedokázala pĀ™esvĀ›dĀ›it, Ā›je to zbyteĀ›nĀ›, Ā›nemám. Na mĀ›síc se odmĀ›el a pĀ™estal za námi na víkendy jezdit. Musela jsem proto na obĀ› domluvené dovolené se synem sama, pĀ™itel byl stále naštvaný a nevĀ›Ā™il niĀ•emu. Nakonec po mĀ›síci jsem to nevydrĀ›ela a napsala mu si pĀ™ijede pro vĀ›ci. Ale tušila jsem, Ā›ho nenechám odejít. Po dvou hodinách mého pĀ™esvĀ›dĀ›ování, Ā›opravdu stojím, jsme se dali opĀ›t dohromady, vydrĀ›elo to víkend. Po týdnu, kdyĀ› jsem odjela pracovnĀ› na jeden den pr on se nabídl, Ā›mi pohlídný synka, aby nemusel k babiĀ•ce, nastal problém. Nemohl se mi asi hodinu dovolat, bylo to ve veĀ•erních hodinách, kdy jsem mĀ›la telefon v kabelce a všela na rautu s hubbou jeho volání. PĀ™ed tím jsem mu nĀ›kolikrát za den volala z jišĀ›ovala, zda je vše i se synkem v poĀ™ádku. VĀ›dy se o nĀ›j dokázal perfektnĀ› postarat a zabavit ho.JenĀ›e tentokrát synkovi slíbil, Ā›e mi zavolají na dobrou noc... ale nedovolal se, synek poplakával. KdyĀ› jsem náhodou na mobil mrkla a všimla si, Ā›e volal, okamĀ›itĀ› jsem mu volala. JenĀ›e to uĀ› velmi nepĀ™íjemný a hned po telefonu jsme se pohádali. VyĀ›ital mi, Ā›e nejsem dobrá matka, kdyby se nĀ›co stalo, Ā›e s nedovolá, Ā›e jsem mĀ›la mít telefon na oĀ›ích celý veĀ•er. A nelíbilo se mu, Ā›e jsem na rautu tak dlouho, Ā›e pĀ™moĀ›né, aby raut trval tĀ™i hodiny. A Ā›e jsem Ā™íkala, Ā›e jsem chtĀ›la jít pĀ™ece brzy spát. Na výtku o tom, jaká jsem jsem reagovala výtkou, Ā›e on je ten poslední, kdo mĀ› mĀ›Ā›e soudit, kdyĀ› ví, co mám v Ā›ivotĀ› za sebou. VĀ›dy jsi musela o synka postarat, bývalý manĀ›el byl bez práce a bĀ›h ví kde, nedostávala jsem od nĀ›j dva roky ani korunu výĀ›ivného, nikdy jsem to neĀ™ešila, dokázala jsem se o syna postarat i bez tĀ›ch jeho 1500 KĀ• mĀ›síĀ›nĀ›. A ruply nervy a nakonec jsem pĀ™iteli Ā™ekla, Ā›e on nemá právo mĀ› soudit, Ā›to byl pĀ™eci on, kdo se na nás se synkem mĀ›síc vy... A pĀ™itel mi praštil s telefonem a kdyĀ› jsem ráno pĀ™ijela pĀ™es pĀ™ republiky domĀ›, uĀ› mĀ›l sbě beze slova mi pĀ™edal synka (o kterého bylo - všechna Ā•est - bezvadnĀ› postaráno, uvaĀ™eno, celá kuchyĀ› uklizená...) a odjel navĀ›dy. KdyĀ› jsem mu volala vzápĀ›tí o vysvĀ›tlení, jen mi Ā™ekl, Ā›e nebude poslouchat, "Ā›e na n UĀ› jsou to tĀ™i mĀ›síce a neozval se mi. Ā›já jsem mu napsala sms k narozeninám, a on dost pĀ™ekvapenĀ› c VysvĀ›tlila jsem mu pĀ™es sms, co pro mĀ› náš vztah znamenal, on potvrdil, Ā›e to cítil stejnĀ›... Ale uĀ› se nic dalšího nedĀ›lo a on mi sám nenapíše. Ano, jen odpoví, kdyĀ› mu napíšu já, coĀ› je tak maximálnĀ› jednou za mĀ›síc. Myslím, Ā›e mĀ› má poĀ™ád rád, pĀ™iznal, Ā›e na mĀ› myslí skoro poĀ™ád. JenĀ›e - nic neudĀ›lá. C který, kdyĀ› má pocit, Ā›e ho nĀ›kdo nechce, tak se stáhne a vĀ›bec se nesnaĀ›í o nic. NĀ›co jako boj o lásku - to on nedĀ›lá. Nemohu Ā™íct, Ā›e by se o mĀ› muĀ›i nezajímali, od rozchodu s pĀ™itelem se tĀ™i další snaĀ›ili, a nereagují, kaĀ›dý má dle mého nĀ›jaké to "ale" a já je neumím vnímat jako partnery, které bych chtĀ›la. Neumím se nĀ›jak uĀ› zamilovat a vĀ›bec nemám ten pocit pohody, který byl s tím bývalým pĀ™itelem. Naopak mám nĀ›kdy pocit, Ā›e jse zájem muĀ›Ā› hroznĀ› sama a pĀ™ála bych si koneĀ›nĀ› vztah i pro svého malého synka. NĀ›kdy dokonce citím, Ā›e kdy nĀ›který z nich píše nebo volá, Ā›e se mi chce utéct, aĀ› mi dají všichni pokoj. ZvlášĀ› kdyĀ› mi píšou tĀ™eba tĀ™i najednou v jeden veĀ•er, chce se mi pĀ™ed vším utéct. Ā•ím víc je odháním, tím víc má Ā›e se snaĀ›í. JenĀ›e já ani nevím, o co stojím. Ā•easto pĀ™emýším, co je špatnĀ›, co jsem mĀ›la ud mi z toho hroznĀ› smutno a je mi líto, Ā›e malý nemá ani tátu (bývalého manĀ›ela - svého tátu - vidí tak hodinu, jednou za 3/4 roku) ani chlapešského kamaráda, který by ho nauĀ›il to, co nemá Ā›e tátu. Je mi skoro 36 let a chtĀ›la bych ještĀ› v Ā›ivotĀ› mít celou rodinu a pĀ™ípadnĀ› další dítka. NepotĀ™ebují muĀ›e, co hodnĀ› vydĀ›lává, bude s námi, bude s námi Ā›it Ā›ivot se vším, co to obnáší. A hlavnĀ› bude milovat mého synka jako svého. PĀ™ejí hodnĀ› štĀ›stí všem tady,GADA O D P O V ĀŠ ĀŽ :

Milá Gado,

co ti napsat, abych rovnou "neremcala" - podívej se, ty máš dvĀ› vady, které ti brání ve spokojeném Ā›ivotĀ›. Ale zaĀ›nu trochu zeširoka: urĀ•itĀ› jsi holka pĀ›kná, za kterou se muĀ›i otĀ•ejí, která nemá problém s tím "se udat". JenĀ›e - na druhou stranu to zas není tak jednoduché - najít k sobĀ› takového, se kterým bys dala dohromady pevný celek, takové to druhé "puzzle". To, Ā›e jsi napoprve toho pravého netrefila, to se stává... Ale bohuĀ›el, netrefila jsi ani napodruhé, i kdyĀ› sis to moc pĀ™ála. Ale ani to ti nemá Ā›u vyĀ›ítat - za to tvou urputnost, se kterou jsi se rozhodla, Ā›e p on je ten pravý...Není a nebyl, to jen ty ses zamilovala víc a k tomu ještĀ› do své pĀ™edstavy. Ano, pochopitelnĀ›, Ā› mĀ›l rád, bylo mu s tebou dobĀ™e a choval se k tvému synkovi hezky, ale necítil se dobĀ™e. Vedle tebe si pĀ™ípadal jen jak "polochlap". Ono jen málo muĀ›Ā› vydýchá to, Ā›e ta jejich je výdĀ›leĀ›nĀ›jší, známĀ›jší, chytĀ™ejší;

proto to dopadlo tak, jak to dopadlo. To proto o tebe nebojoval, protože se vedle tebe necítil dobře. Souhlasím s tebou, že si musíš vybrat opatrně a hlavně takového, který tvého mládence dobře přijme. Máš nárok mít - buď bezdětného, se kterým bys mohla mít další dítě (ale pak musíš počítat i s nepříjemnou eventualitou, by mohl mít "vlastní" dítě raději), nebo takového, který má své děti z minulého vztahu (už i podle toho, jak se k nim staví, jak se o ně stará, bys poznala, jaký je a měla bys větší jistotu, že bude dobrým otcem i tvému synkovi), případně nějakého staršího, kterému by tvoje dítě vrátilo mládí. Asi tak, jak jsi to měla s tím "posledním". Jenže - tam byl veliký zádrhel ve tvém a jeho postavení... Je to složitě, ale nevzdávej to. Neupínej se nějak urputně na hledání toho pravého - scházej se s vícero kandidáty, bav se, snaž se nebýt smutná a zatrpklá. Naštěstí máš mnoho příležitostí. Jsi je mladá a narozdíl od jiných, jste ty i tvé dítě zabezpečeni - máte kde bydlet, co jíst, nemusíš si smutně lámat hlavu, jestli si máš dovolit tuhle hračku koupit, nebo raději zaplatit jinou. Osobním e-mailu ti svůj telefon, ozvi se mi, d@niela